

הגדה

של

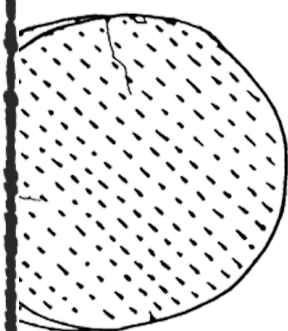
פסח

שם:

חובל ניסן

חודש ניסן

“בניסן נגאלו אבותנו ממצרים ובניסן עתידין להגאל”

מנהגי חודש ניסן:

מנהג ישראל לא לאכל _____ מראש חודש _____.

לא מתענים כי _____ הוא חודש של

שמחה כי בניסן הוקם המשכן.

יש מנהג לאסוף לפני חג הפסח ולתת

_____ לקנות _____ לצרכי החג.

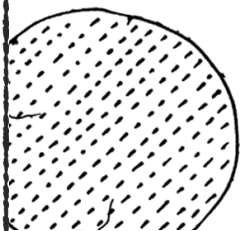
הצדקה הזאת נקראת _____.

שאלה פתח

חג המצות

“שבעת ימים _____ תאכלו”
כשיצאו בני ממצרים הבצק
שלהם לא החמיץ והיה להם רק

מצה.

חג הפסח

במכות בכורות ה' _____
על בתי ישראל.

זמן חרותנו

ה' גאל את בני מעבדות
ל _____.

חג האביב

בעונה הזאת בני ישראל
נגאלו.

מצה

מצה עשויה מקמח ו _____

מהו מצה? מים מעורב ( ) עם קמח פחות ( ) מ _____ דקות.

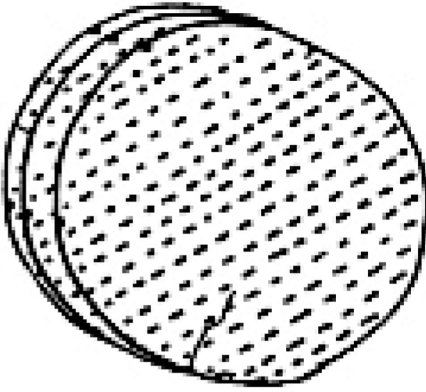

מים שלנו= _____

מאיפה לוקחים? _____

מתי שואבים? _____

כשאופים, אומרים " _____ "

מדוע אוכלים מצות בפסח? _____

_____

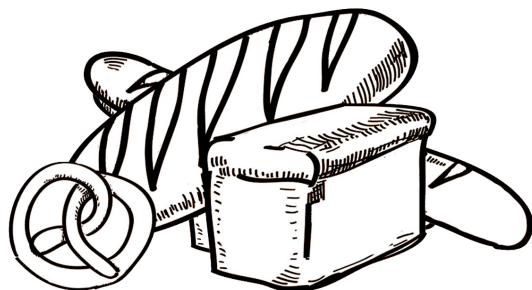
_____

חמץ

מהו חמץ? קמח (מחמשת מיני דגן)

_____

+ מים + _____ דקות = חמץ

איסורי חמץ

_____
_____

אם מוצאים חמץ בחול המועד, _____.

(אם החמץ כזית או יותר, שורפים אותו עם ברכה)

אם מוצאים חמץ בשבת או יום טוב, מכסים ( ) את החמץ.

במוצאי שבת או במוצאי יום טוב _____.

בדיקת חמץ

מתי?

איפה?

עם מה?

איזה ברכה?

מנהג לשים _____ חתיכות לחם בבית שלא תהיה
לא _____ במשך הבדיקה.

כשראש המשפחה גומר את הבדיקה הוא אומר _____

_____

מצה

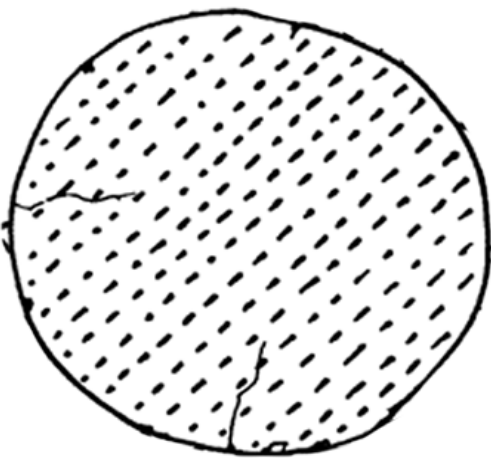
“ושמרתם את המצות”

כתוב בתורה, “ושמרתם את המצות” לומדים מזה שצריכים להזר מאוד כשעושים את המצות, שומרים על ה_____ וה_____ שהחמץ לא יגע בהם.

_____ = מצה שמורה

_____ = מצה פשוטה

מנהג ליל הסדר לאכל _____.

מכירת חמץ

בחג הפסח אסור שיהיה חמץ ברשות של _____

מי שיש לו חנות או הרבה חמץ שהוא לא רוצה לשרף, הוא יכול

למכר את החמץ ל _____

נוהגים למכר החמץ על ידי _____

הרב כותב את כל הפרטים על _____

ביעור חמץ

בעור חמץ

מתי? _____.

מה עושים בבעור חמץ? _____

_____.

בטול חמץ

מתי? _____.

מה עושים בבטול חמץ? _____

_____.

לרב פסח

תאריך _____

אין אומרים _____ בתפילת שחרית.

אחרי שעה _____ אסור לאכל חמץ ואחרי שעה _____ אסור להיות לנו
חמץ ברשותינו.

תענית בכורים: _____

_____

מנהג לאפות מצת מצוה _____

_____

סוף זמן אכילת חמץ _____ : _____

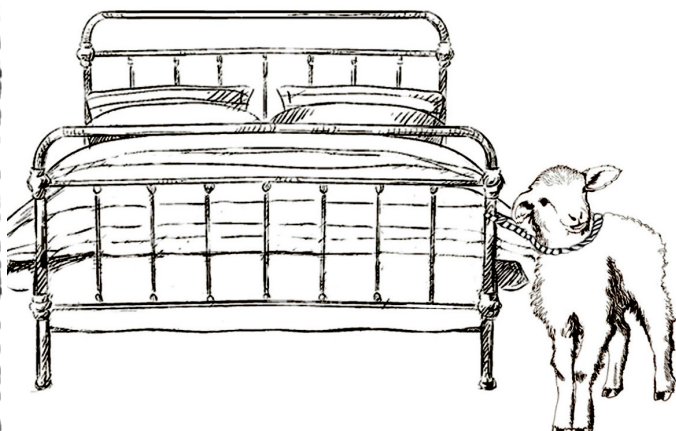
סוף זמן בעור חמץ _____ : _____

שבת הגדול

השבת שלפני פסח נקראת _____ . כשבני ישראל
היו במצרים ה' אמר להם לקחת _____ - העבודה זרה של מצרים.
היה נס גדול שמצרים לא יכלו לומר שום דבר ל _____ .

במצרים השבת הזאת היתה ביום _____ בניסן.

מה עשו בני' בשבת הגדול במצרים? _____

מנהגי שבת הגדול:

הרב של כל בית כנסת נותן _____
קוראים _____ מי "עבדים היינו" עד " _____ " .

גפיואל פחג

ליל שמורים

ליל שמורים בליל של _____ ניסן.
אומרים רק הפרק הראשון של _____.

בלילה השני

מתחילים _____.

יום א' ויום ב'

שחרית שמונה עשרה של _____,
הלל _____,
מוסף שמונה עשרה של _____.

יום א'

מתחילים לומר _____
במקום, "משיב הרוח ומוריד הגשם" _____.

חול המועד

שחרית של _____,
אבל _____, בשמונה עשרה.
הלל _____
ומוסף שמונה עשרה של _____.

חול פאולד

מותר ל_____ כדי לאכל.

אסור _____ בחול המועד.

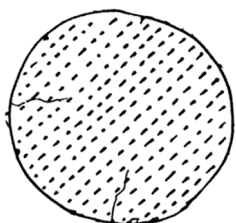
אוסר לקצץ את הצפרנים וה_____.

אסור לכבס _____.

אם יש צורך גדול, מותר בשנוי.

לובשים בגדי _____.

מצואות איל הסדר

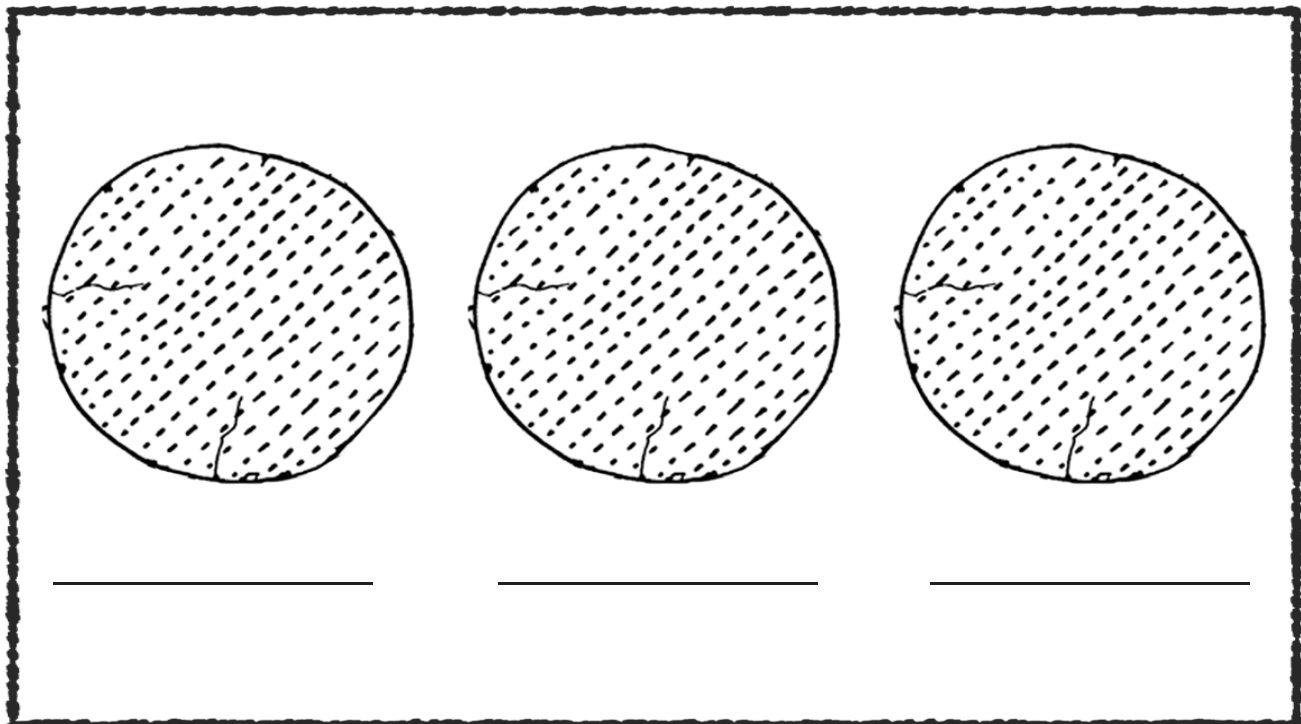

---

3 מצות

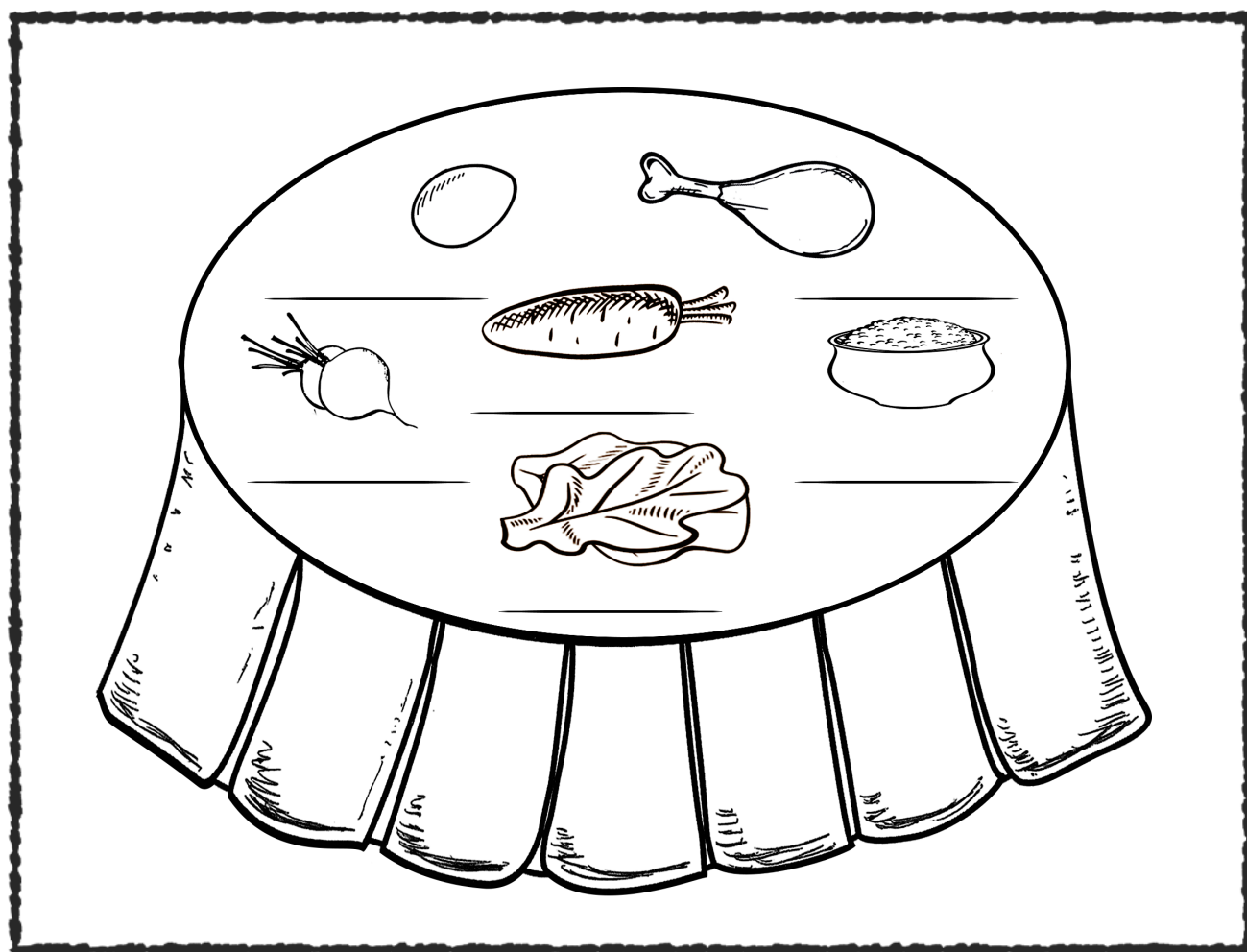

ביקורי

סיומני פסח

כרפס

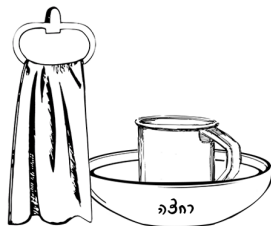
ורחץ

קדש

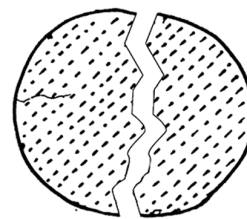
רחצה

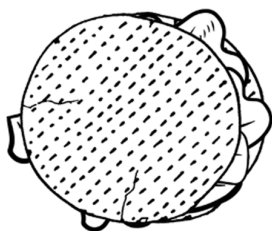
מגיד

יחץ

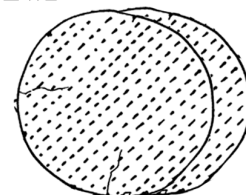
כורך

מרור

מוציא מצה

ברך

צפון

שלחן עורך

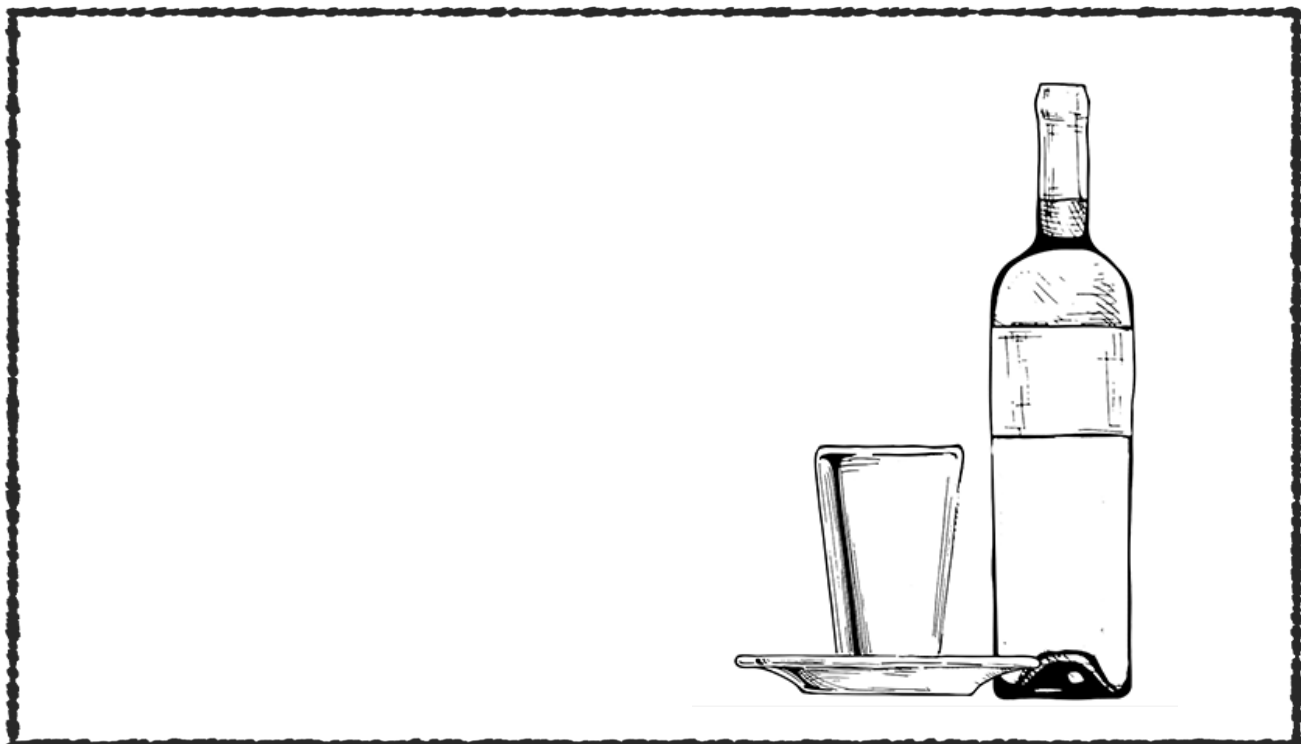
נרצה

הלל

קצו

פנינו מוכן ומזומן לקיים מצוה קדושה ומצוה כההוא גאון מארבעת כוסות.

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר: יוֹם הַשְּׁשִׁי, וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי מְרָנוּ וְרַבָּנוּ וְרַבּוֹתֵינוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מְכַל עָם, וְרוֹמְמָנוּ מְכַל לְשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וַתִּתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ בְּאַהֲבָה (לְשֹׁבֹת: שְׁבֹתוֹת לְמִנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזְמַנִּים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם (לְשֹׁבֹת: הַשְּׁבֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חֵג הַמִּצְוֹת הַזֶּה, זְמַן חֵרוּתֵנוּ, (לְשֹׁבֹת: בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קִדְּשׁ, זְכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשִׁתָּ מְכַל הָעַמִּים. (לְשֹׁבֹת: וְשֹׁבֹת) וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ (לְשֹׁבֹת: בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן), בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַנִּחְלָתָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְקַדֵּשׁ (לְשֹׁבֹת: הַשְּׁבֹת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחֲחִינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה:

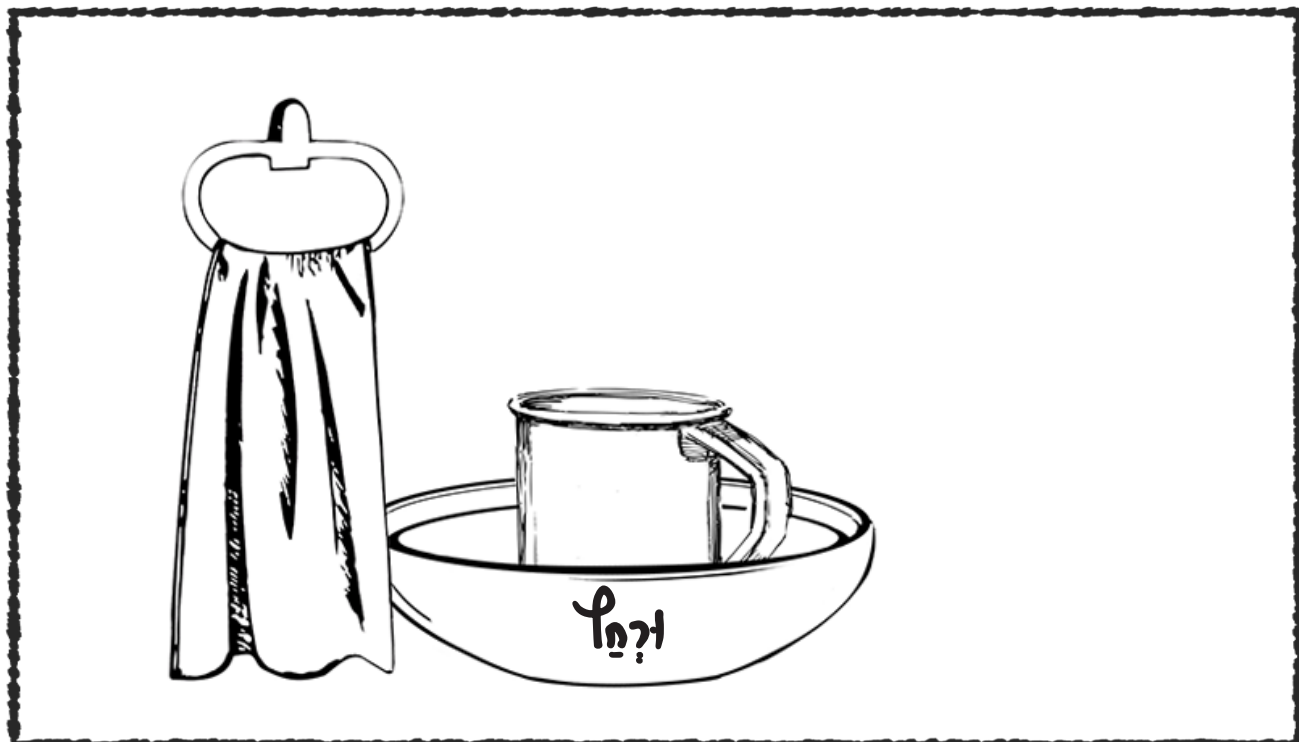
[וּמִזְמַן שֶׁאֵלֹהִים מְאִיפִים כָּאֵן פְּרִכְוָה פְּרִזְוָה:]

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ: בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדֵּל בֵּין קִדְּשׁ לְחַל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׂשׁוֹת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְּשִׁתָּ שְׁבֹת לְקִדְּשִׁתָּ יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשִּׁתָּ יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְּשִׁתָּ. הַבְּדִלְתָּ וְקִדְּשִׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשִׁתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמְּבַדֵּל בֵּין קִדְּשׁ לְקִדְּשׁ:

[שְׁלֵמִים לֹה כֹּס פִּיִּן פְּרִזְוָה.]

וקימן

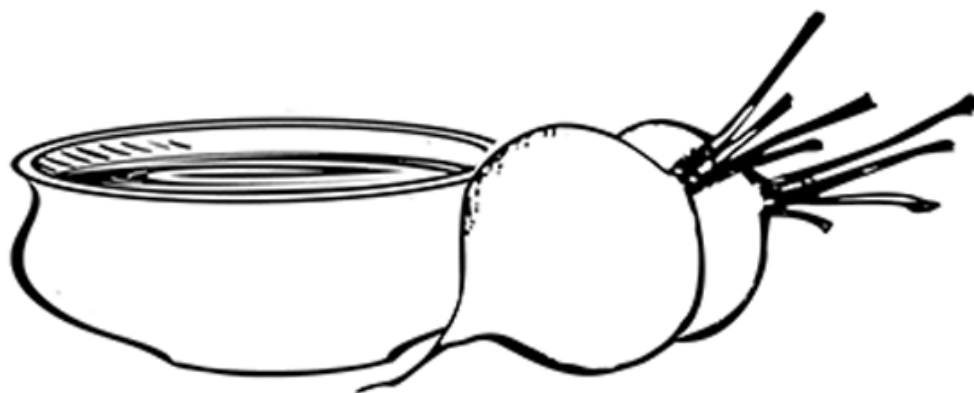

למה רוחצים את הידים בלי ברכה _____

_____

כִּרְפֵס

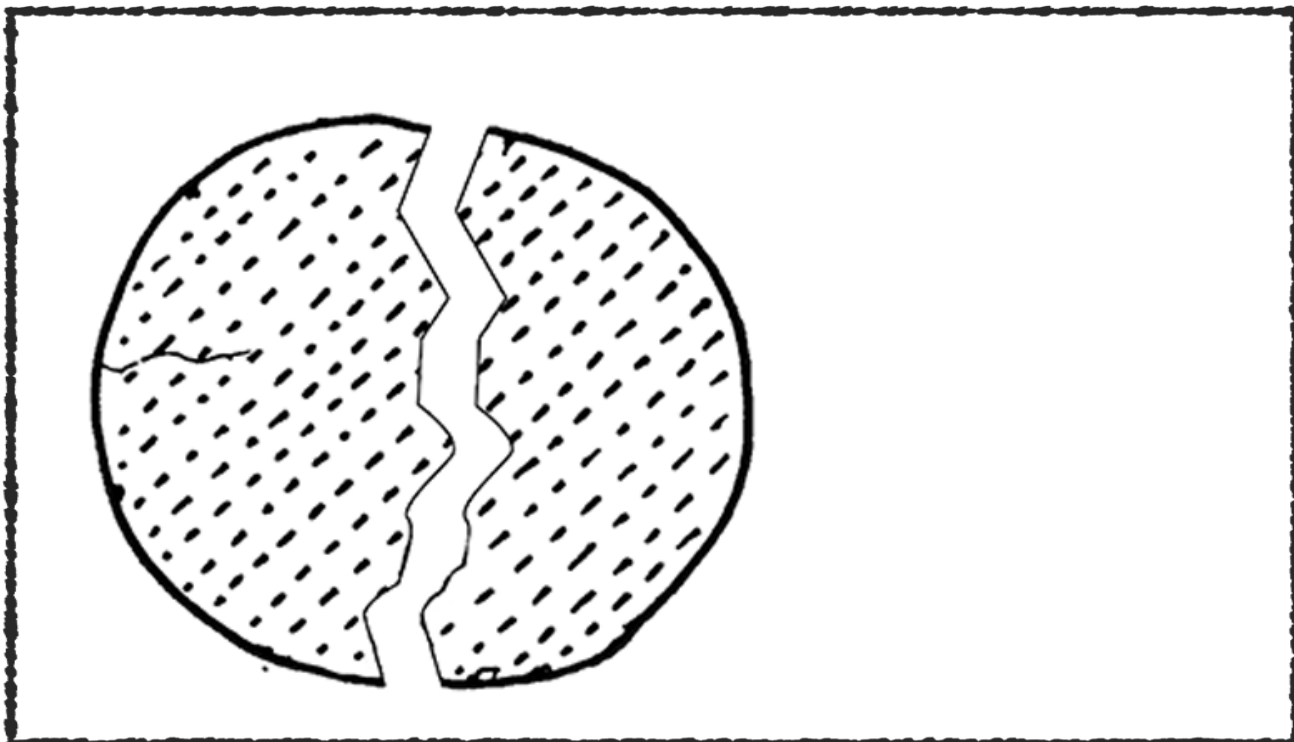

[טאָבֿאָים כִּרְפֵס פֿחוג מַכְזִיג פֿאַי מַלַּח, אַמֶּרְכִּים:]

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.

כרפס זכר ל _____.

יֵתוּ

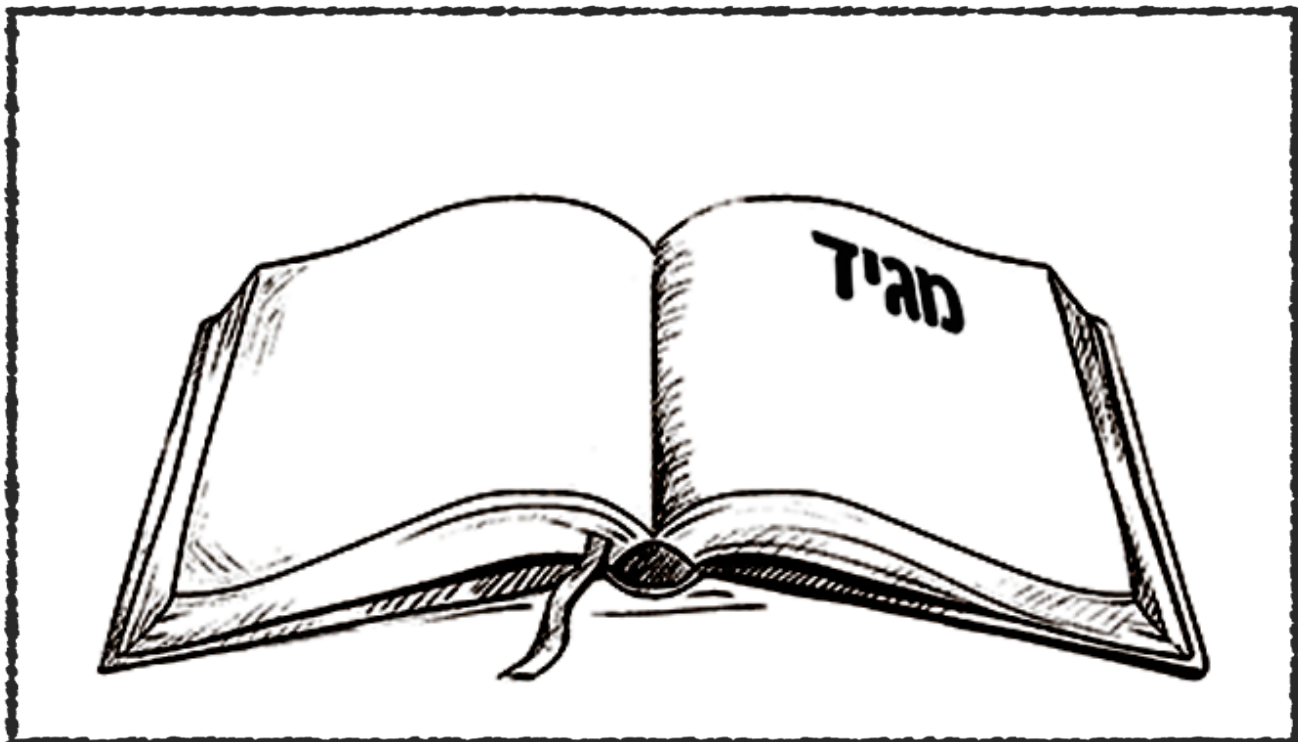

לוקחים את המצה ה_____ (לוי) ושוברים אותה לשתי חלקים.

החלק הגדול שמים ל_____ החלק הקטן שמים _____.

מַגִּיד

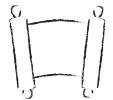
כשגומרים מגיד שותים את הכוס _____
כוס שני כנגד _____.

בדיני מוכן ומזומן לקיים פמזנה אספר ביציאה מזרים.

הָא לְחֵמָא עֲנִיָּא דִּי אֶכְלוּ אַבְהֵתְנָא בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם. כָּל דְכָפִין יִיתִי וַיִּכּוֹל,
כָּל דְצָרִיךְ יִיתִי וַיִּפְסַח. הַשְׁתָּא הָכָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. הַשְׁתָּא
עֲבָדִי, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוּרִין:

הָא לְחֵמָא עֲנִיָּא _____
דִּי אֶכְלוּ אַבְהֵתְנָא _____
בְּאַרְעָא דְמִצְרַיִם. _____
כָּל דְכָפִין _____
יִיתִי וַיִּכּוֹל, _____
כָּל דְצָרִיךְ _____
יִיתִי וַיִּפְסַח. _____
הַשְׁתָּא הָכָא, _____
לְשָׁנָה הַבָּאָה _____
בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. _____
הַשְׁתָּא עֲבָדִי, _____
לְשָׁנָה הַבָּאָה _____
בְּנֵי חוּרִין: _____

באיזה לשון נכתב הא לחמא עניא? _____
למה כתוב "לשנה הבאה בני חורין" בלשון הקודש? _____
_____

[מיסיר אג פקלדק מלל פללון, מוזגיס כוס שני, ופאן פפן אל אהד מן פאספייט שאל:]

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

פארוואס איז אנדערש די נאכט פון פסח פון אלע נעכט פון א גאנץ יאר?

— 1 —

שבֹּכֵל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמֶצָה. הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ מֶצָה:

אלע נעכט פון א גאנץ יאר עסן מיר חמץ און מצה, אבער די נאכט פון פסח עסן מיר נאר מצה.

הַלֵּילָה הַזֶּה	שְׂבֹכֵל הַלֵּילוֹת
------------------	---------------------

— 2 —

שְׂבֹכֵל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יְרֻקוֹת. הַלֵּילָה הַזֶּה מְרוֹר:

אלע נעכט פון א גאנץ יאר עסן מיר אלע גרינצייגן, אבער די נאכט פון פסח עסן מיר נאר מרור.

הַלֵּילָה הַזֶּה	שְׂבֹכֵל הַלֵּילוֹת
------------------	---------------------

— 3 —

שְׁבַּכַּל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מְטַבֵּילִין אֶפִּילוּ פַּעַם אַחַת. הַלֵּילָה הַזֶּה
שְׁתֵּי פְּעָמִים:

אלע נעכט פון א גאנץ יאר טינקען מיר נישט איין אפילו איין מאל, אבער די נאכט פון פסח טינקן מיר איין צוויי מאל, איין
מאל כרפס אין זאלץ וואסער אין איין מאל מרור אין חרוסת.

הַלֵּילָה הַזֶּה	שְׁבַּכַּל הַלֵּילוֹת
------------------	-----------------------

— 4 —

שְׁבַּכַּל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵינָם וּבֵין מְסֻבֵּין. הַלֵּילָה הַזֶּה
כָּלְנוּ מְסֻבֵּין:

אלע נעכט פון א גאנץ יאר עסן מיר סיי זיצנדיג און סיי אנגעליינט, אבער די נאכט פון פסח עסן מיר אלע נט.

הַלֵּילָה הַזֶּה	שְׁבַכַּל הַלֵּילוֹת
------------------	----------------------

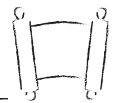

[מניחים את הקלף על השלחן. מוצגת גביינה מלאה בשללג לאמירג הפגזדג.]

עבדים היינו לפרעה במצרים. ויוציאנו ה' אלקינו משם, ביד חזקה ובזרוע נטויה, ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו, משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים, הרי זה משבח:

עבדים היינו _____
ויוציאנו ה' _____
ביד חזקה _____
ובזרוע נטויה _____
נבונים _____

”עבדים היינו לפרעה במצרים.” מדוע כתוב פרעה במצרים? אנחנו יודעים שפרעה היה מלך מצרים? _____ היה רשע וזה _____ היו רשעים.

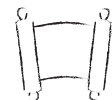

מעשה ברבי אליעזר, ורבי יהושע, ורבי אלעזר בן-עזריה, ורבי עקיבא, ורבי טרפון, שהיו מסבין בבני-ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים, כל-אותו הלילה, עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית:

בעל הגדה מביא לנו ראי' שאפילו כלנו _____ מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. חמשה תלמידי חכמים היו מספרים ספורים אודות יציאת מצרים כל הלילה עד _____.

מדוע הם לא ראו את אור הבקר? _____.

אמר רבי אלעזר בן-עזריה. הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא. שנאמר: למען תזכר, את יום צאתך מארץ מצרים, כל ימי חייך. ימי חייך הימים. כל ימי חייך הלילות. וחכמים אומרים: ימי חייך העולם הזה. כל ימי חייך להביא לימות המשיח:

בְּרוּךְ הַמְּקוֹם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ שְׁנַתְּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הוּא. כְּנֶגֶד אַרְבַּעַת בְּנֵי דְבָרָה תּוֹרָה. אֶחָד חָכָם, וְאֶחָד רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שְׂאִינוּ יוֹדְעַ לְשֵׂאוֹל:

חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֵדוּת וְהַחֲקִים וְהַמְּשֻׁפְּטִים, אֲשֶׁר צָוָה ה' אֱלֹקֵינוּ אֶתְכֶם? וְאֵף אֶתָּה אֲמֹר-לוֹ כְּהַלְכוֹת הַפֶּסַח: אֵין מִפְּטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמֹן:

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֲבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם? לָכֶם וְלֹא לוֹ. וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת-עַצְמוֹ מִן הַכָּלֵל, כִּפָּר בְּעֶקֶר. וְאֵף אֶתָּה הִקְהָה אֶת-שְׁנֵי, וְאֲמֹר-לוֹ: בְּעִבּוֹר זֶה, עָשָׂה ה' לִי, בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם, לִי וְלֹא-לוֹ. אֵלֹהֵי הָיָה שָׁם, לֹא הָיָה נִגְאָל:

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה זֹאת? וְאֲמַרְתָּ אֵלָיו: בְּחִזְק יָד הוֹצִיאָנוּ ה' מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת עֲבָדִים:

וְשְׂאִינוּ יוֹדְעַ לְשֵׂאוֹל אֶת פְּתַח לוֹ. שְׁנֵאָמַר: וְהַגִּדְתָּ לְבִנְךָ, בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה ה' לִי, בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:

כתוב ארבע פעמים ברוך כנגד _____.

מברכים את ה' שנתן לנו _____ שכלנו יכולים ללמוד ממנה.

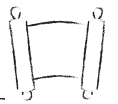
ה' נקרא _____ מדוע? _____.

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר?

חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר?

וְשֵׂאֵינוּ יוֹדֵעַ לְשֵׂאוֹל לָמָּה הוּא אוֹמֵר?

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר?

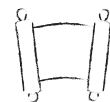

יכול מראש חדש, תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא. יכול מבעוד יום, תלמוד לומר בעבור זה. בעבור זה לא אמרתי, אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניה:

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו. ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו. שנאמר: ויאמר יהושע אל-כל-העם. כה אמר ה' אלקי ישראל, בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור. ויעבדו אלהים אחרים: ואקח את-אביכם את-אברהם מעבר הנהר, ואולף אותו בכל-ארץ כנען. וארבה את-זרעו, ואתן לו את-יצחק: ואתן ליצחק את-יעקב ואת-עשו. ואתן לעשו את-הר שעיר, לרשת אותו, ויעקב ובניו ירדו מצרים:

ברוך שומר הבטחתו לישראל. ברוך הוא. שהקדוש ברוך הוא חשב את-הקץ, לעשות כמה שאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים, שנאמר: ויאמר לאברהם ידע תדע, כייגר יהיה זרעך, בארץ לא להם, ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את-הגוי אשר יעבדו דן אנכי. ואחרי כן יצאו, ברכוש גדול:

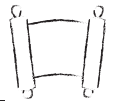
וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שְׁלֹא אֶחָד בְּלֶבֶד, עֵמֶד עָלֵינוּ
לְכֹלֵתָנוּ. אֶלֶּא שְׁבִכָל דּוֹר וְדוֹר, עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכֹלֵתָנוּ.
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילָנוּ מִיָּדָם:

[יָנִים אֶל פְּכֹס מִיָּדָה וְיִצְיָה אֶל פְּמִצָה.]

מה עמדה לנו בכל הדורות? _____
_____

בזכות הלימוד של אלו ארבעה דברים קיימים בני ישראל היום?

_____ = ו
_____ = ה
_____ = י
_____ = א

_____

_____

_____

_____

_____

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו, שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ולבן בקש לעקור את-הכל, שנאמר:

אַרְמִי אֲבִד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה, וַיִּגְר שָׁם בְּמִתֵּי מֵעֵט. וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָדוֹל, עָצוּם וָרַב:

וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה. אָנוּס עַל פִּי הַדְּבוּר. וַיִּגְר שָׁם. מִלְמַד שֶׁלֹּא יֵרֵד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם, אֲלֵא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרֹעֶה, לְגוֹר בְּאַרְץ בְּאֵנוּ, כִּי אֵין מְרַעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ, כִּי כְבֹד הָרָעַב בְּאַרְץ כְּנָעַן. וְעַתָּה, יִשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ בְּאַרְץ גִּשׁוֹן.

בְּמִתֵּי מֵעֵט. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ, יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה. וְעַתָּה, שָׁמָּה ה' אֱלֹקֶיךָ, כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרַב. וַיְהִי שָׁם לְגוֹי. מִלְמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצֻיָּנִים שָׁם. גָּדוֹל עָצוּם. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ, וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצֻמוּ, בְּמֵאֵד מְאֹד, וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם. וָרַב. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: רַבְּבָה כְּצֶמַח הַשֵּׁדָה נִתְתִּיךָ, וַתִּרְבִּי, וַתִּגְדְּלִי, וַתִּבְאֵי בְעַדֵי עַדִּי, שְׁדִים נִכְנֹו, וַשְׁעָרָי צִמַּח, וְאֶת־עֵרֹם וְעָרִיָּה: וְאֶעְבֹּר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָי וְאֶמַר לָךְ בְּדַמְיָי חַיִּי וְאֶמַר לָךְ בְּדַמְיָי חַיִּי.

וַיִּרְעוּ אֶתְנֹו הַמִּצְרַיִם, וַיַּעֲנוּנוּ, וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: וַיִּרְעוּ אֶתְנֹו הַמִּצְרַיִם. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִבֵּה נִתְחַכְמָה לוֹ. פֶּן־יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה, וְנוֹסֶף גַּם הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ, וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ: וַיַּעֲנוּנוּ. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שְׂרֵי מְסִים, לְמַעַן עֲנוּתוֹ בְּסִבְלוֹתָם: וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפְרֹעֶה, אֶת־רַעַמְסֵס: וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבוֹדָה קָשָׁה. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָה:

וַנִּצְעַק אֶל ה' אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קוֹלֵנוּ, וַיִּרְא אֶת עֲנֵינוּ,

וְאֶת עֲמָלֵנוּ, וְאֶת לַחֲצֵנוּ: וַנִּצְעַק אֶל ה' אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בְיָמֵים הָרַבִּים הֵהֵם, וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיֹּאנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ. וַתַּעַל

שׁוּעַתֶּם אֶל הָאֱלֹקִים מִן הָעֲבֹדָה:

וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוֹ. כִּמָּה שִׁנְאַמַּר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹקִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק, וְאֶת יַעֲקֹב:

וַיֵּרָא אֶת עֲנִיָּנוֹ. זוֹ פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ. כִּמָּה שִׁנְאַמַּר: וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיֵּדַע אֱלֹקִים: וְאֶת עֲמִלְנוֹ. אֵלֹהֵי הַבְּנִים. כִּמָּה שִׁנְאַמַּר: כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ, וְכָל הַבֵּת תִּחְיוּן: וְאֶת לַחֲצֹנוֹ. זוֹ הַדְּחָק. כִּמָּה שִׁנְאַמַּר: וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלַּחֲץ, אֲשֶׁר מִצְרַיִם לוֹחֲצִים אוֹתָם:

וַיּוֹצֵאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם, בְּיַד חֲזָקָה, וּבְזֹרַע נְטוּיָה, וּבַמִּזְרָא גְדוֹל

וּבְאֵתוֹת וּבַמּוֹפְתִים: וַיּוֹצֵאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם. לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף. וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ. אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוֹדוֹ וּבַעֲצָמוֹ. שִׁנְאַמַּר: וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה, וְהַכִּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים, אֲנִי ה': וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה, אֲנִי וְלֹא מַלְאָךְ. וְהַכִּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם, אֲנִי וְלֹא שָׂרָף. וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים, אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ. אֲנִי ה'. אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר:

בְּיַד חֲזָקָה. זוֹ הַדְּבַר. כִּמָּה שִׁנְאַמַּר: הִנֵּה יַד ה' הוֹיָה בְּמִקְנֶהָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה, בַּסּוּסִים בַּחֲמוּרִים, בַּגְּמֵלִים, בַּבָּקָר וּבַצֹּאן, דְּבַר כְּבֹד מְאֹד:

וּבְזֹרַע נְטוּיָה. זוֹ הַחֶרֶב. כִּמָּה שִׁנְאַמַּר: וַחֲרַבוּ שְׁלוֹכָה בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלָּיִם: וּבַמִּזְרָא גְדוֹל, זוֹ גְלוּי שְׁכִינָה. כִּמָּה שִׁנְאַמַּר: אוֹ הַנְּסָה אֱלֹקִים, לְבוֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי, בְּמִסּוֹת בְּאֵתוֹת וּבַמּוֹפְתִים וּבַמִּלְחָמָה, וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה, וּבַמִּזְרָאִים גְּדוֹלִים, כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם ה' אֱלֹקֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיךָ: וּבְאֵתוֹת. זֶה הַמַּטָּה, כִּמָּה שִׁנְאַמַּר: וְאֵת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֵתוֹת: וּבַמּוֹפְתִים. זֶה הַדָּם. כִּמָּה שִׁנְאַמַּר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים, בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ:

[אנא געבטן טענה און פראס פאמירט "דא, אט, אגמלאה תש"א:]

דאס, ואש, ותמרות עשן:

דבר אחר. ביד חזקה שתים. ובזרע נטויה שתים. ובמורא גדול שתים. ובאתות שתים. ובמפתים שתים: אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

[אנא געבטן טענה און פראס פאמירט תש"א:]

דאס. צפרדע. כנים. ערוב. דבר. שחין. ברד. ארבה.
חשך. מכת בכורות:

רבי יהודה היה נותן בהם סמנים:

[אנא געבטן טענה און פראס פאמירט "דצ"ך תצ"ט פאח"ב:]

דצ"ך עד"ש באח"ב:

רבי יהודה היה נותן בהם סימנים:

דצ"ך _____
עד"ש _____
באח"ב _____

זה נכתב על ה _____ של משה רבינו.

מה עושים כשמזכירים את עשר המכות? _____

למה? _____

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר, שלקו המצרים במצרים עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות? במצרים מה הוא אומר? ויאמרו החרטום אל פרעה, אצבע אלקים היא. ועל הים מה הוא אומר? וירא ישראל את היד הגדולה, אשר עשה ה' במצרים, ויראו העם את ה', ויאמינו בה', ובמשה עבדו. כמה לקו באצבע? עשר מכות: אמור מעתה, במצרים לקו עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות:

רבי אליעזר אומר: מנין שכל מכה ומכה, שיהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, היתה של ארבע מכות? שניאמר: ישלח בם חרון אפו, עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים. עברה-אחת. וזעם-שתים. וצרה-שלוש. משלחת מלאכי רעים-ארבע: אמור מעתה, במצרים לקו ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות:

רבי עקיבא אומר: מנין שכל מכה ומכה, שיהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, היתה של חמש מכות? שניאמר: ישלח בם חרון אפו, עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים. חרון אפו-אחת. עברה-שתים. וזעם-שלוש. וצרה-ארבע. משלחת מלאכי רעים-חמש: אמור מעתה, במצרים לקו חמשים מכות, ועל הים לקו חמשים ומאתים מכות:

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ:

אלו הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם,
וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים,
דֵּינוּ:

אלו עָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים,
וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,
דֵּינוּ:

אלו עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,
וְלֹא הִרְגָ אֶת בְּכוֹרֵיהֶם,
דֵּינוּ:

אלו הִרְגָ אֶת בְּכוֹרֵיהֶם,
וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם,
דֵּינוּ:

אלו נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם,
וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,
דֵּינוּ:

אלו קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,
וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה,
דֵּינוּ:

אלו הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה,
וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ,
דֵּינוּ:

אלו שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ,
וְלֹא סָפַק צָרְכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעַיִם שָׁנָה,
דֵּינוּ:

אלו סָפַק צָרְכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעַיִם שָׁנָה,
וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן,
דֵּינוּ:

אלו הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן,
וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשִּׁבֹּת,
דֵּינוּ:

אלו נתן לנו את השבת,
ולא קרבנו לפני הר סיני
דינו:

אלו קרבנו לפני הר סיני,
ולא נתן לנו את התורה,
דינו:

אלו נתן לנו את התורה,
ולא הכניסנו לארץ ישראל,
דינו:

אלו הכניסנו לארץ ישראל,
ולא בנה לנו את בית הבחירה
דינו:

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו:

שהוציאנו ממצרים,
ועשה בהם שפטים,
ועשה באלהיהם,
והרג את בכוריהם,
ונתן לנו את ממונם,
וקרע לנו את היים,
והעבירנו בתוכו בחרבה,
ושקע צרינו בתוכו,
וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה,
והאכילנו את המן,
ונתן לנו את השבת,
וקרבנו לפני הר סיני,
ונתן לנו את התורה,
והכניסנו לארץ ישראל,
ובנה לנו את בית הבחירה,
לכפר על כל עונותינו.

רָבֵן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר: כָּל שְׁלֵא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֵלוֹ
בְּפֶסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ, וְאֵלוֹ הֵן:

פֶּסַח, מִצָּה, וּמְרוֹר:

[מִסְכָּאִים פְּסָחוֹת וְיִזְכָּר שְׁלֵא לִפְעֻמֵי אֲלֵה.]

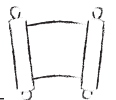
פֶּסַח שְׁהִיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קִיָּם, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם
שְׁפֶסַח הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שְׁנֵאמַר: וְאִמְרַתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא
לֵה', אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל,
וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

[מִדְּבָרֵי אֵל פְּסָחוֹת וְיִזְכָּר שְׁלֵא לִפְעֻמֵי אֲלֵה:]

מִצָּה זוֹ שְׁאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שְׁלֵא הִסְפִּיק בְּצִקָּם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ
לְהַחֲמִיץ, עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מִלְּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגֵאָלָם, שְׁנֵאמַר:
וַיֹּאפֹּו אֶת הַבֶּצֶק, אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם, עֲגַת מִצּוֹת, כִּי לֹא חֲמִץ: כִּי גֵרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם,
וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה, וְגַם יָצָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

[מִדְּבָרֵי אֵל פְּסָחוֹת וְיִזְכָּר שְׁלֵא לִפְעֻמֵי אֲלֵה:]

מְרוֹר זֶה שְׁאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁמְרָרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת־חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם, שְׁנֵאמַר: וַיִּמְרָרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה, בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים, וּבְכָל־עַבְדָּה
בְּשֻׁדָּה: אֶת כָּל־עַבְדָּתָם, אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרוֹךְ.

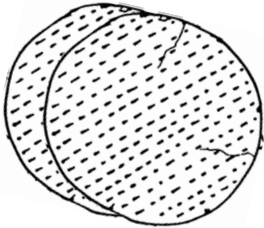

פֶּסַח

מַצָּה

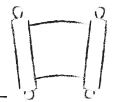

מָרוֹר

בְּכֹל דְּוֹר וְדוֹר חִיב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ, כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שְׁנֵאמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה ה' לִי, בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד גָּאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא אִף אוֹתֵנוּ גָאֵל עִמָּהֶם, שְׁנֵאמַר: וְאוֹתֵנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הָבִיא אֹתֵנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ.

[וְלִבְיַד פְּכֹס, יְכֹסֶפֶת פִּמְצֹאג וְיִנְאֹמֶר:]

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חִיבִים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדִּיר, לְבָרֵךְ, לְעֵלָה וּלְקַלֵּס, לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֹהִים. הוֹצִיאֵנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת, מִיְּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֲלָה. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה. הַלְלוּקָה:

[וְיִנְיָחִים אָךְ פְּכֹס וּמְלָאִים אָךְ פִּמְצֹאג.]

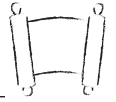
הַלְלוּקָה. הַלְלוּ עַבְדֵי ה'. הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'. יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהַלֵּל שֵׁם ה'. רַם עַל כָּל גּוֹיִם ה'. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כֹה אֱלֹקֵינוּ. הַמְּגַבִּיהִי לְשִׁבְתָּ: הַמְּשַׁפִּילִי לְרֹאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ: מְקִימִי מֵעַפְרָ דָל. מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים. עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֶקְרֵת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה. הַלְלוּקָה:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעֵז: הִיָּתָה יְהוּדָה לְקַדְשׁוֹ. יִשְׂרָאֵל מִמְּשָׁלוֹתָיו: הֵיִם רָאָה וַיִּנָּס, הִירָדָן יִסָּב לְאַחֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים. גְּבַעוֹת כְּבָנִי צֶאֱן: מָה לָּהּ הֵיִם כִּי תִנוּס. הִירָדָן תִּסָּב לְאַחֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים. גְּבַעוֹת כְּבָנִי צֶאֱן: מִלְפָּנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ. מִלְפָּנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהִפְכִי הַצּוֹר אַגָּם מֵיָם. חֲלַמִּישׁ לְמַעֲיָנוּ מֵיָם.

[כֹּף אֲחֵד יִקַּח כֹּסֶס פְּיֹדָו.]

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהִגִּיעָנוּ הַלִּילָה הַזֶּה, לְאַכֵּל בּוֹ מִצָּה וּמְרוֹר. כֵּן, ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, יִגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים וְלְרַגְלִים אַחֲרִים, הַבָּאִים לְקַרְאֵתֵנוּ לְשָׁלוֹם. שְׂמַחִים בְּבִנְיָן עִירָךְ, וְשֹׁשֵׁיִם

בַּעֲבוּדְתָהּ, וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזְבָּחִים וּמִן הַפְּסָחִים (בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אוֹמְרִים: [מִן הַפְּסָחִים וּמִן הַזְבָּחִים]), אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבֵּחַהּ לְרִצּוֹן, וְנוֹדָה לָּךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתֵּנוּ, וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ה', גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

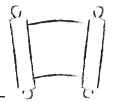

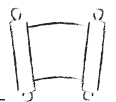

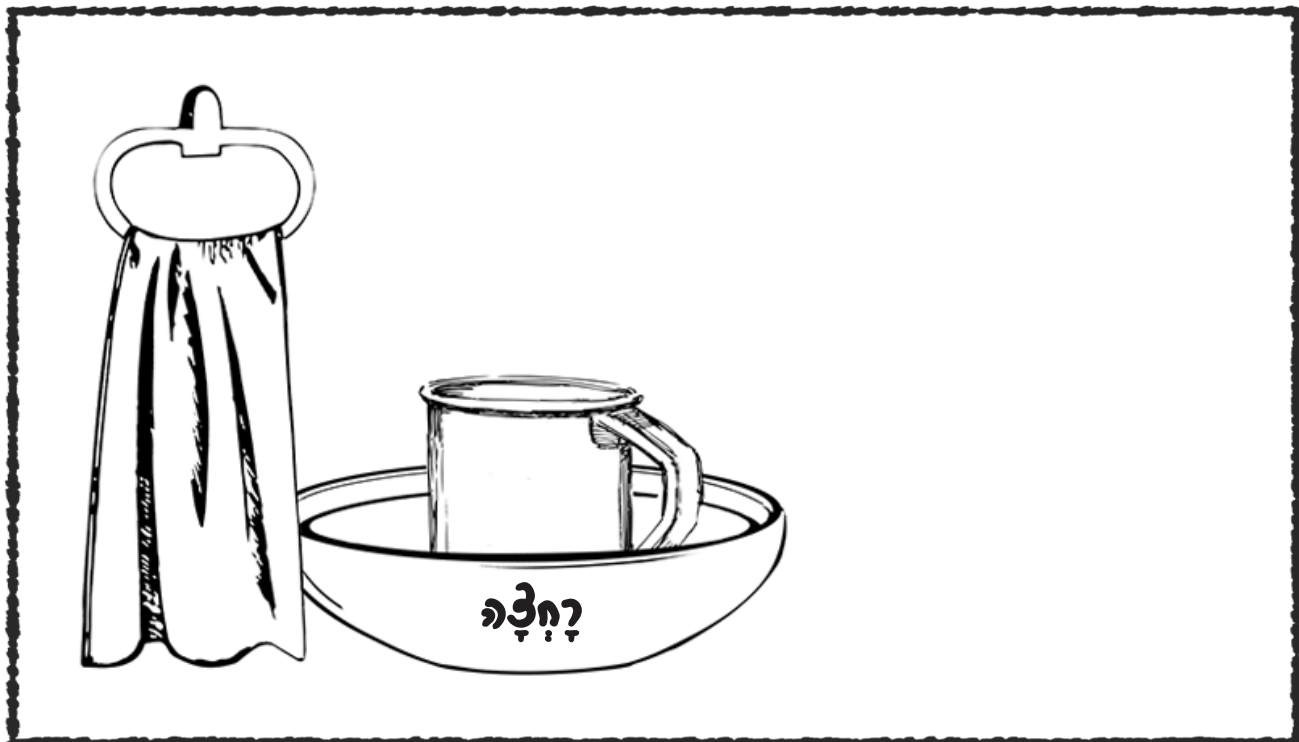

קַחֲצֵה

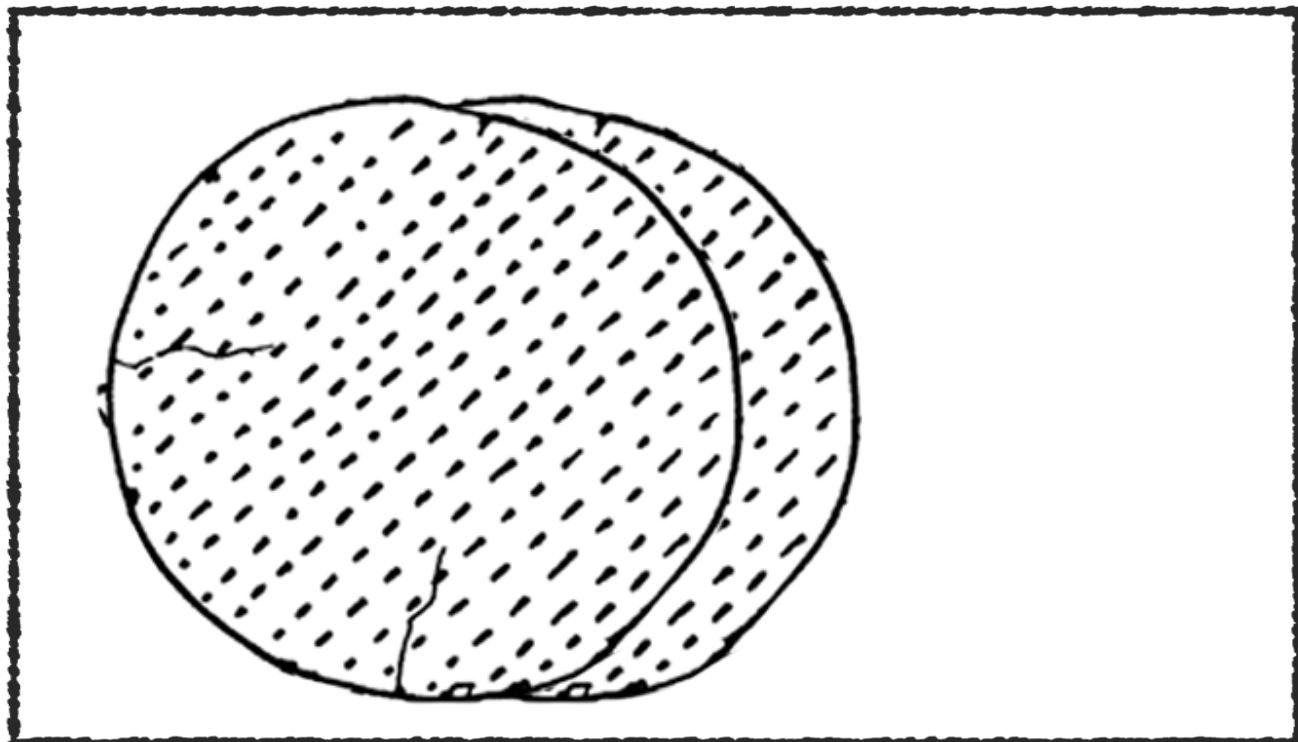

[נא לא לראות את פני הילדים והמבוגרים!]

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יְדַיִם.

מוציא מצה

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מָרוֹר

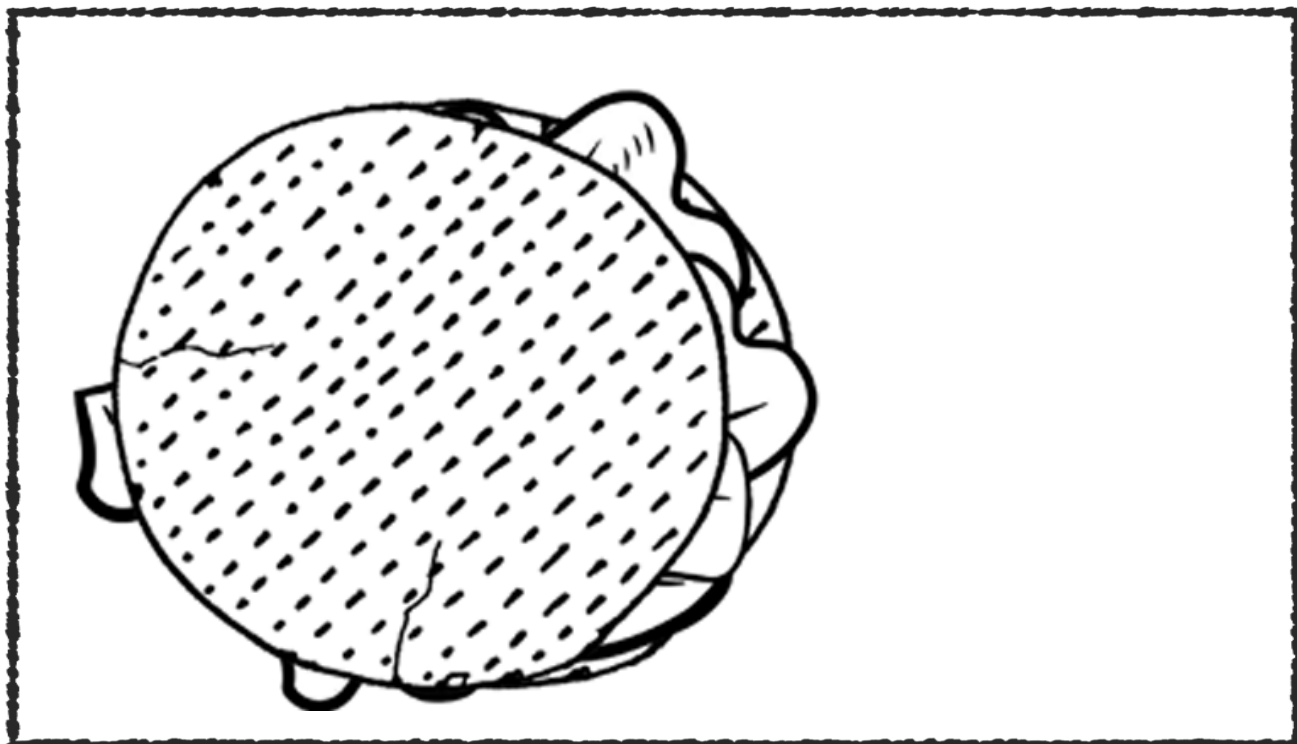

מטבילים את המרור ב_____ ומברכים:

פנני מוכן ומסומן לקיים מצוה אכילת מרור.

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו על אכילת מרור.

פּוּיֵךְ

זְכוֹר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלָּל: כֵּן עָשָׂה הַלֵּל בְּזִמְנוֹ שְׁבִיטַת הַמִּקְדָּשׁ הָיָה
קָיָם. הָיָה כּוֹרֵךְ פֶּסַח מִצָּה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד. לְקַיֵּם מָה
שֶׁנֶּאֱמַר: עַל־מִצּוֹת וּמְרוֹרִים יֵאָכְלֶהוּ:

פֶּאֶרְסוֹן עוֹיֵר

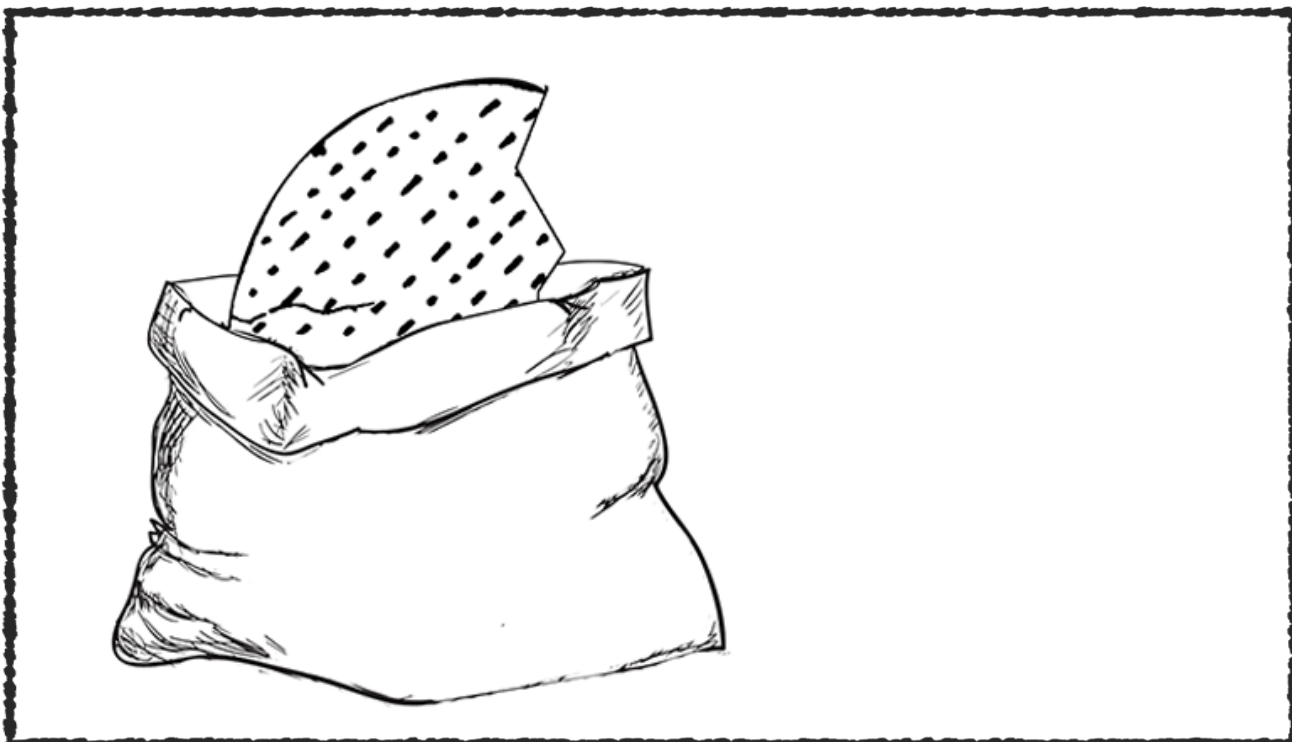

נוהגים לאכל בצים ב_____.

צֶפֶן

אוכלים את המצה הצפונה לאפיקומן זכר לקרבן _____.

פָּנֵי מִיָּן וּמִצִּיָּן אֶקִּים מִצֹּהַ אֲכִילָה אֶפִּיקוּמֵן.

פִּינֵךְ

מוזגים כוס _____ ומברכים ברכת המזון.
כוס שלישי כנגד _____.

מאזני כוס ושישי ומפרכים פרכה פאלון.]

שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים: אז מלא שחוק פינו ולשונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה: הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים: שובה ה' את שביטנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה קצרו: הלוח ילף ובכה נשא משף הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ברפת המזון.

[שלשה שאכלו ביחד חיבים לזמן.]

[המזמן אומר:]

רבותי, נברך

[המסבים אומרים:]

יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם.

[המזמן אומר:]

יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם.

ברשות מרנן ורבנן ורבותי, נברך [אלקינו] שאכלנו משלו.

[המסבים אומרים:]

ברוך [אלקינו] שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

[המזמן חוזר ואומר:]

ברוך [אלקינו] שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, הזן את העולם כלו בטובו בחרן בחסד וברחמים הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול, כי הוא קל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה ה', הזן את הכל:

נודה לך ה' אלקינו על שהנחלת לאבותינו, ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו ה' אלקינו מארץ מצרים, ופדיתנו, מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדתנו, ועל חקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

ועל הכל ה' אלקינו אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד. ככתוב, ואכלת ושבעת, וברכת את ה' אלקיך על הארץ הטבה אשר נתן לך. ברוך אתה ה', על הארץ ועל המזון:

רחם נא ה' אלקינו, על ישראל עמה, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו. אלקינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, וכלכלנו, והרוחנו, והרוח לנו ה' אלקינו מהרה, מכל צרותינו, ונא, אל תצריכנו ה' אלקינו, ללא לידי מתנת בשר ודם, ולא לידי הלואתם. כי אם לידך המלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

לשבת: רצה והחליצנו ה' אלקינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך, לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך וברצונך הניח לנו ה' אלקינו, שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו ה' אלקינו בנחמת ציון עירך, ובבגן ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

אלקינו ואלקי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה. זכרנו ה' אלקינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו, ורחם עלינו והושיענו, כי אלקי עינינו, כי קל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה ה', בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, הקל אבינו, מלכנו, אדירנו בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל. המלך הטוב, והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא הטוב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה ברכה וישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה, ורחמים, וחיים ושלום, וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסרנו:

הַרְחָמֶן, הוא מְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. הַרְחָמֶן, הוא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
הַרְחָמֶן, הוא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעֵד וּלְנֶצַח נְצָחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ
לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. הַרְחָמֶן, הוא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד. הַרְחָמֶן, הוא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל
צְוָארֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. הַרְחָמֶן, הוא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית
הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחֲוֹן זֶה שְׁאֲכַלְנוּ עָלָיו. הַרְחָמֶן, הוא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר
לְטוֹב, וְיִבְשֹׁר לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

הַרְחָמֶן, הוא יְבָרַךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת (אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעַלֵּת
הַבַּיִת הַזֶּה

[בְּעַל הַבַּיִת יֹאמֵר:] הַרְחָמֶן, הוא יְבָרַךְ אוֹתִי (וְאֶת אִשְׁתִּי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי)

אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב: בְּכָל, מְכָל, כָּל. כֵּן יְבָרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ
יְחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֵר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת, שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמַרְתִּי שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת ה'
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

לְשַׁבֵּת: הַרְחָמֶן, הוא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

הַרְחָמֶן, הוא יִזְכְּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
מְגִדוֹל יְשׁוּעוֹת מְלָכוֹ, וְעִשָּׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: עִשָּׂה שְׁלוֹם
בְּמָרוֹמָיו, הוא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת ה' קְדוֹשָׁיו, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ, וְדוֹרְשֵׁי ה' לֹא
יִחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת יְדָהּ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
רְצוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יְבַטַּח בֵּה', וְהִזִּיהָ ה' מִבְּטָחוֹ: נַעַר הִיִּיתִי גַם זְקֵנִיתִי וְלֹא רָאִיתִי
צְדִיק נֶעְצָב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לָחֵם: ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

פני מוכן ומזמן לקיים מצוה כוס שליש מארבע כוסה

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

[שנים פתחה שאל]

מזגים כוס קבילי וגם" כוס של אלהו"י |

שְׂפָה פִּתּוּחָהּ

[פּוֹתְחִים אֶל הַבְּרָכָה (אֲמוּרִים)]

שְׂפָה פִּתּוּחָהּ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּהָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר
בְּשִׁמְהָ לֹא קָרְאוּ: כִּי אֲכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹוֹהוּ הַשָּׁמַיִם: שְׂפָה
עֲלִיָּהֶם זַעֲמָה, וְחֲרוֹן אַפָּה יִשְׁיגֵם: תִּרְדֹּף בְּאֶף וְתִשְׁמִידֵם,
מִתַּחַת שְׁמֵי ה':

אחרי שגומרים את הברכה ה _____ מוזגים יין
בכוסו של _____

פּוֹתְחִים אֶת _____
וְאֲמוּרִים _____.

בתפילה הזאת אנחנו מבקשים
ש _____ 'יבוא ושה'
ישמיד את הגוים שלא ידעו את ה'!

פֵּאָ

לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד, על חסדך על אמתך. למה יאמרו הגוים, איזה נא אלקיהם. ואלקיני בשמים כל אשר חפץ עשה. עצביהם כסף וזהב, מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו. אַזְנֵי־לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְיֹחוּ. יְדִיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּ, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּה', עֲזָרָם וּמְגִנָּם הוּא. בַּיִת אֲהָרֹן בְּטַחוּ בַּה', עֲזָרָם וּמְגִנָּם הוּא. יִרְאֵי ה' בְּטַחוּ בַּה', עֲזָרָם וּמְגִנָּם הוּא:

ה' זכרנו יברך, יברך את בית ישראל, יברך את בית אהרן. יברך יראי ה', הקטנים עם הגדלים. יסף ה' עליכם ועל בניכם. ברוכים אתם לה', עשה שמים וארץ. השמים שמים לה', והארץ נתן לבני אדם. לא המתים יהללו קה, ולא כל ירדי דומה. ואנחנו נברך קה, מעתה ועד עולם, הללוקה:

אהבתי כי ישמע ה', את קולי תחנוני. כי הטה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת, וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא. וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא, אָנָּה ה' מִלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן ה' וְצַדִּיק, וְאֱלֹקֵינוּ מְרַחֵם. שִׁמְר פְּתָאִים ה' דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי, כִּי ה' גָּמַל עָלַיְכִי. כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה', בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד. אֲנִי אִמְרֹתַי בְּחַפְזִי כֹל הָאָדָם כֹּזֵב.

מה אשיב לה', כל תגמולוהי עלי. כוס ישועות אשא, ובשם ה' אקרא. נדרי לה' אשלם, נגדה נא לכל עמו. יקר בעיני ה' המותה לחסידיו. אנה ה' כי אני עבדך אני עבדך, בן אמתך פתחת למוסרי. לך אֶזְבַּח זֶבַח תוֹדָה וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא. נְדָרֵי לַה' אֶשְׁלַם נְגִדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בַּיִת ה' בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם הִלְלוּקָה.

הללו את ה', כל גוים, שבחוהו כל האמים. כי גבר עלינו חסדו, ואמת ה' לעולם הללוקה:

הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו:
יאמר נא ישראל, כי לעולם חסדו:

יאמרו נא בית אהרן, כי לעולם חסדו:
יאמרו נא יראי ה', כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי קה, ענני במרחב קה. ה' לי לא אירא, מה יעשה לי אדם. ה'
לי בעזרי, ואני אראה בשנאי. טוב לחסות בה', מבטח באדם. טוב לחסות בה'
מבט בנידיבים. כל גוים סבבוני בשם ה' כי אמילם. סבוני גם סבבוני בשם ה' כי
אמילם. סבוני כדברים דעכו כאש קוצים, בשם ה' כי אמילם. דחה דחיתני לנפל,
וה' עזרני. עזי וזמרת קה, ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים, ימין ה'
עשה חיל. ימין ה' רוממה, ימין ה' עשה חיל. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי קה.
יסר יסרני קה, ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה קה. זה השער
לה', צדיקים יבאו בו. אודה כי עניתני, ותהי לי לישועה. אודה כי עניתני ותהי לי
לישועה. אבן מאסו הבונים, היתה לראש פנה. אבן מאסו הבונים, היתה לראש
פנה. מאת ה' היתה זאת, היא נפלאות בעינינו. מאת ה' היתה זאת, היא נפלאות
בעינינו. זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו. זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו.

אנא ה' הושיעה נא:
אנא ה' הושיעה נא:
אנא ה' הצליחה נא:
אנא ה' הצליחה נא:

ברוך ה'א בשם ה', ברכנוכם מבית ה':
ברוך ה'א בשם ה', ברכנוכם מבית ה':
קל ה' ויאר לנו, אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח:
קל ה' ויאר לנו, אסרו חג בעבתים, עד קרנות המזבח:

קלי אתה ואודה אלקי ארוממך:
קלי אתה ואודה אלקי ארוממך:
הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו:
הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו:

הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֱלֹקֵי הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֱדֹנֵי הָאֲדֹנִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לַעֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשָׁלַת בַּיּוֹם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכְבַיִם לְמַמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְמַכָּה מִצָּרִים בְּבַכּוּרֵיהֶם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעֵ נְטוּיָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְגַזֵּר יַם סוּף לְגִזְרִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַנַּעַר פְּרַעֲוִה וַחֲיִלוֹ בַיָּם סוּף, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְמוֹלִיף עִמּוֹ בַּמַּדְבָּר, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְמַכָּה מְלָכִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַיַּהַרֵג מְלָכִים אֲדִירִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
שֶׁבִשְׁפָלְנוּ זָכַר לָנוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
וַיִּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
נוֹתַן לָחֵם לְכָל בֶּשֶׂר, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
הוֹדוּ לְקַל הַשְּׁמַיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

נְשִׂמָת כָּל חַי תִּבְרָךְ אֶת שְׁמֶךָ, ה' אֱלֹקֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר תִּפְאֵר וּתְרוֹמִם זְכָרְךָ, מִלְּכֵנוּ, תִּמְיֵד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתְּהָ קָל, וּמִבִּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדָה וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵס וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אֶתְּהָ. אֱלֹקֵי הָרַאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹקֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אָדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשֻׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וְה' לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרָר יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבַדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלוֹ פִינוּ מֵלֹא שִׁירָה כִּיָּם, וּלְשׁוֹנָנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן גְּלוֹ, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמַרְחֵבֵי רִקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּרַח, וְיָדֵינוּ כְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיְלוֹת - אֵין אֲנַחְנוּ מְסַפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ, ה' אֱלֹקֵינוּ וְאַלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרְךָ אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֱלֹפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמְצָרִים גְּאַלְתָּנוּ, ה' אֱלֹקֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב זָנַתָּנוּ וּבְשֹׁבַע כָּלְכַלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר מִלְטָתָנוּ, וּמִחֲלָיִם רָעִים וּנְאֻמָּנִים דָּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסָדֶיךָ, וְאַל תִּטְשָׁנוּ, ה' אֱלֹקֵינוּ, לְנֶצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּתָּ בְּפִינוּ - הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ. כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע, וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קֶרֶב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב, כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה, ה' מִי כִּמּוֹךָ מַצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמָּנוּ וְעֲנֵי וְאַבְיוֹן מִגְּזָלוֹ. מִי יִדְמָה לָךְ וּמִי יִשׁוּהָ לָךְ וּמִי יַעֲרֶךְ לָךְ הַקָּל הַגָּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, קָל עֲלִיוֹן, קִנְיָה שָׁמַיִם וְאַרְץ. נְהַלְלֶךָ וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפָאֲרֶךָ וּנְבָרְךָ אֶת שֵׁם קִדְשֶׁךָ, כְּאָמֹר: לְדוֹד, בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת ה' וְכָל קֶרְבִי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ.

הַקָּל בְּתַעֲצָמוֹת עֲזָךְ, הַגָּדוֹל בְּכָבוֹד שְׁמֶךָ, הַגְּבוּר לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ, הַמְּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ. שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב: רִנְנוּ צְדִיקִים בְּה', לִישְׁרִים נְאוּהָ תִהְלֶה. בְּפִי יִשְׁרִים תִּתְהַלֵּל, וּבִדְבָרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ, וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם, וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך, מלכנו, בכל דור ודור, שכן חובת כל היצורים לפניה, ה' אלקינו ואלקי אבותינו, להודות להלל לשבח, לפאר לרומם להידר לברך, לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחה.

ישתבח שמך לעד מלכנו, הקל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ, כי לך נאה, ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שיר ושבחה, הלל וזמרה, עז וממשלה, נצח, גדלה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות, ברכות והודאות מעתה ועד עולם. ברוך אתה ה', קל מלך גדול בתשבחות, קל ההודאות, אדון הנפלאות, הבוחר בשירי זמרה, מלך קל חי העולמים.

פניי מוכן ומזמן לקיים מצוות כוס רביעי מארבע כוסות.

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

[שליש פפסטה שלם].

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, על הגפן ועל פרי הגפן,

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכל מפריה ולשבוע מטובה. רחם נא ה' אלקינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברכה עליה בקדשה ובטהרה.

(בשבת: [ורצה והחליצנו ביום השבת הזה].)

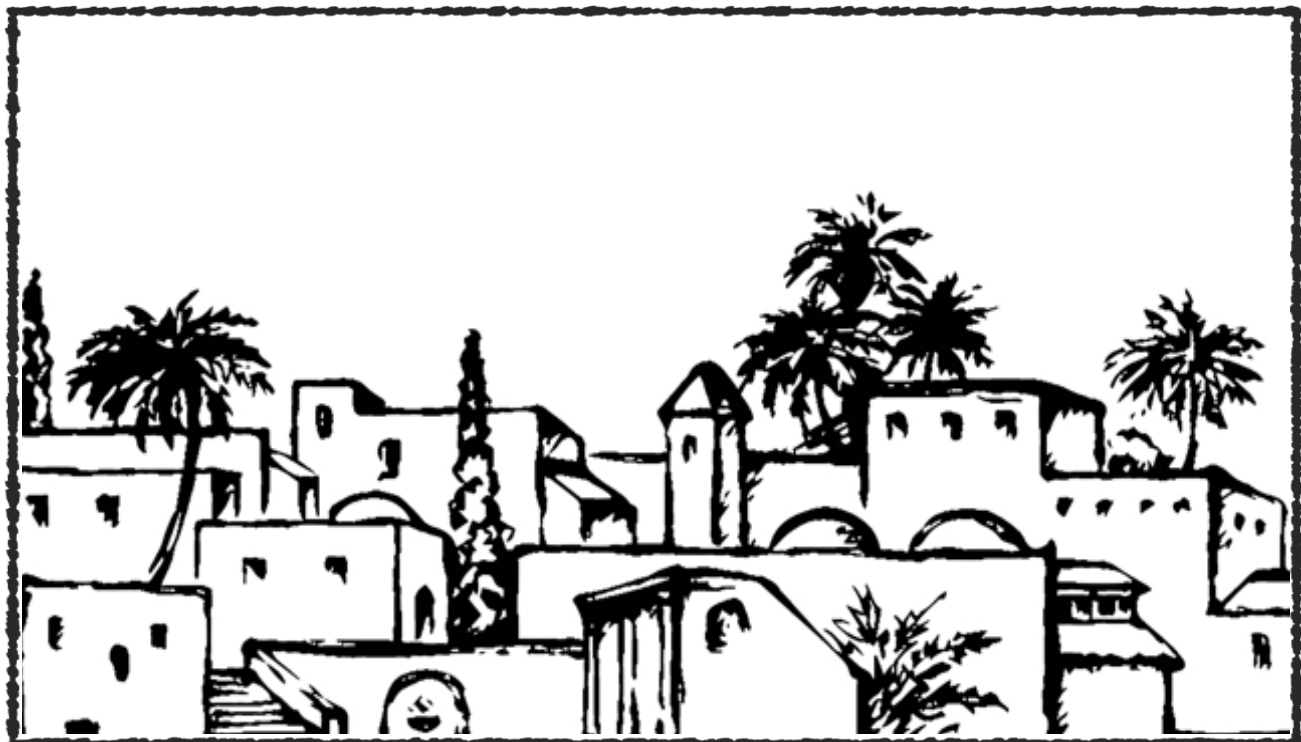
ושמחנו ביום חג המצות הזה, כי אתה ה' טוב ומטיב לכל, ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן.

ברוך אתה ה' על הארץ ועל פרי הגפן.

כוס רביעי כנגד _____.

אחרי ששותים את הכוס רביעי, מברכים ברכה אחרונה.

נרצו

חֶסֶל סִדּוּר פְּסַח כְּהִלְכָתוֹ, כְּכֹל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.
כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדּוֹר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ.
זֶה שׁוֹכֵן מְעוֹנָה, קוֹמֵם קֹהֵל עֵדֶת מִי מָנָה.
בְּקֶרֶב נֵהַל נְטֵעֵי כֶּנֶה פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרָנָה

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם!

וּבֵכֵן וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.
אֲז רֹב נְסִים הִפְלִאתָ בַלַּיְלָה,
בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמוֹרֶת זֶה הַלַּיְלָה.
גַּר צָדֵק נִצְחָתוֹ כִּנְחָלֵק לוֹ לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.
דִּנְתָּ מֶלֶךְ גֵּרָר בַּחֲלוּם הַלַּיְלָה,
הַפְּחַדְתָּ אֲרָמִי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה.
וַיִּשָׁר יִשְׂרָאֵל לְאֵל וַיִּוְכַל לוֹ לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.
זָרַע בְּכוּרֵי פְתָרוֹס מִחֻצַּת בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה,
חִילָם לֹא מִצְאוּ בְּקוֹמָם בַּלַּיְלָה,
טִיסַת נְגִיד חֲרָשֶׁת סְלִית בְּכוּכְבֵי לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.
יַעֲז מְחַרֵּף לְנוֹפֵף אוֹוִי, הוֹבִשְׁתָּ פְּגָרִיו בַּלַּיְלָה,
כָּרַע בַּל וּמִצְבּוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה,
לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רַז חֲזוֹת לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.
מִשְׁתַּכֵּר בְּכִלֵי קֹדֶשׁ נִהְרַג בּוֹ בַלַּיְלָה,
נוֹשֵׁעַ מִבּוֹר אֲרִיּוֹת פּוֹתֵר בְּעֵתוֹתַי לַיְלָה,
שׁוֹנָאָה נֹטֵר אֲגָגִי וְכַתֵּב סְפָרִים בַּלַּיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.
עוֹרֶרֶת נִצְחָה עָלָיו בְּנִדְד שְׁנַת לַיְלָה.
פּוֹרָה תִּדְרוֹף לְשׁוֹמֵר מֵה מְלִיָּלָה,
צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתְּא בְּקֶר וְגַם לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.
קֶרֶב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,

רם הודע כי לך היום אף לך הלילה,
שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה,
תאיר כאור יום חשכת לילה, ויהי בחצי הלילה.

[אמריא פאיל שני פחול לאיל:]

ובכן ואמרתם זבח פסח.

אמץ גבורותיה הפלאת בפסח,
בראש כל מועדות נשאת פסח.
גלית לאזרחי חצות ליל פסח, ואמרתם זבח פסח.
דלתיו דפקת כחם היום בפסח,
הסעיד נוצצים עגות מצות בפסח,
ואל הבקר רץ זכר לשור ערף פסח, ואמרתם זבח פסח.
זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח,
חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח,
טאטאת אדמת מוך ונוף בעברך בפסח, ואמרתם זבח פסח.
קה ראש כל הון מחצת בליל שמור פסח,
כביר, על בן בכור פסחת בדם פסח,
לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח, ואמרתם זבח פסח.
מסגרת סגרה בעתותי פסח,
נשמדה מדין בצליל טעורי עומר פסח,
שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח, ואמרתם זבח פסח.
עוד היום בנב לעמוד עד געה עונת פסח,
פס יד כתבה לקעקע צול בפסח,
צפה הצפית ערוף השלחן בפסח, ואמרתם זבח פסח.
קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח,
ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח,
שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח,
תעז ידה ותרום ימינה כליל התקדש חג פסח, ואמרתם זבח פסח.

כי לו נאה, כי לו יאה.

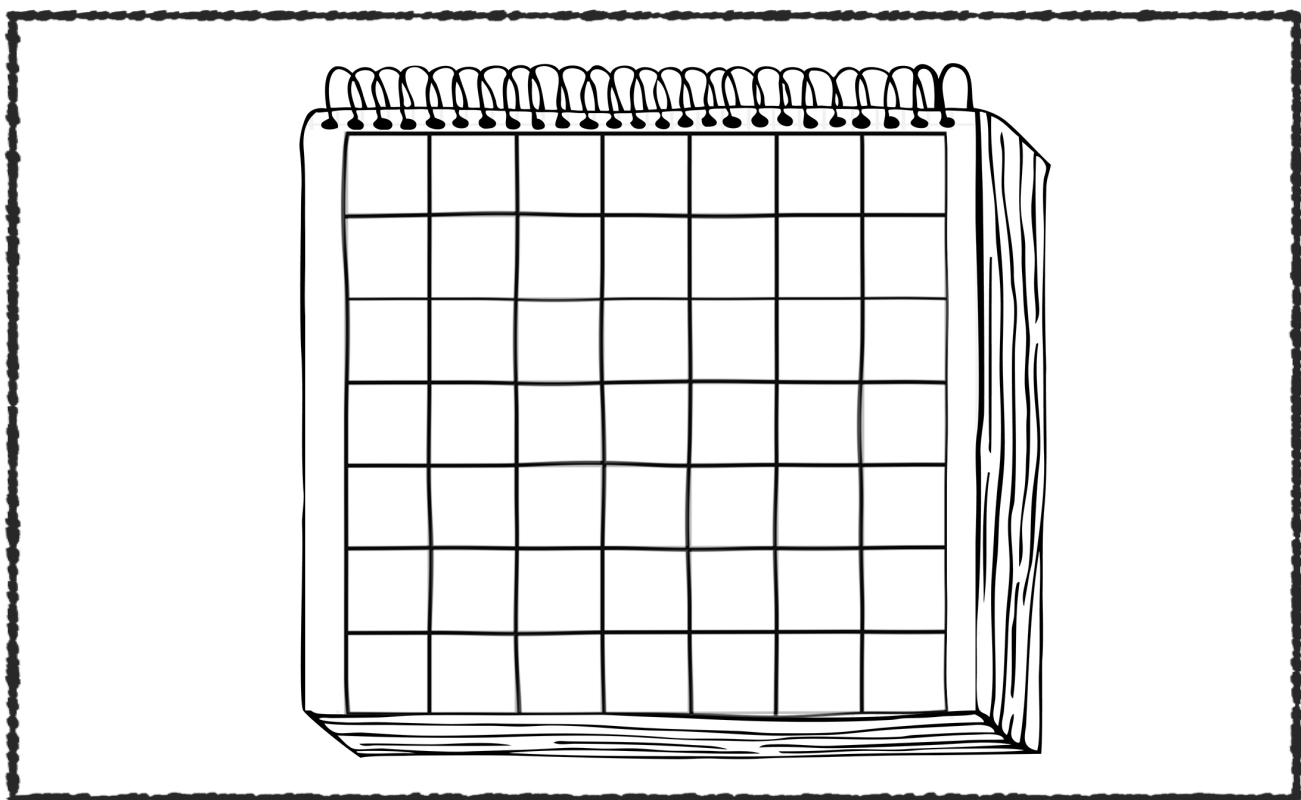
אדיר במלוכה, בחור כהלכה, גדודיו יאמרו לו: לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה'

הַמְמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.
דָּגוּל בְּמַלּוּכָה, הַדּוֹר כְּהִלְכָה, וְתִיקּוּ יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ ה'
הַמְמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.
זְכָאֵי בְּמַלּוּכָה, חֶסֶן כְּהִלְכָה טַפְסָרִיו יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ ה'
הַמְמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.
יְחִיד בְּמַלּוּכָה, כְּבִיר כְּהִלְכָה לְמוֹדָיו יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ ה'
הַמְמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.
מוֹשֵׁל בְּמַלּוּכָה, נוֹרָא כְּהִלְכָה סְבִיבֵי יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ ה'
הַמְמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.
עֲנִיו בְּמַלּוּכָה, פּוֹדָה כְּהִלְכָה, צְדִיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ ה'
הַמְמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.
קְדוּשׁ בְּמַלּוּכָה, רְחוּם כְּהִלְכָה שְׂנֵאֲנִיו יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ ה'
הַמְמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.
תִּיקִיף בְּמַלּוּכָה, תּוֹמֵף כְּהִלְכָה תְּמִימִיו יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ ה'
הַמְמַלְכָה, כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָדָר.

אָדִיר הוּא יְבֻנָה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. קַל בְּנָה, קַל בְּנָה,
בְּנָה בֵּיתָךְ בְּקָרוֹב.
בְּחֹר הוּא, גְּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא יְבֻנָה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
קַל בְּנָה, קַל בְּנָה, בְּנָה בֵּיתָךְ בְּקָרוֹב.
הַדּוֹר הוּא, וְתִיק הוּא, זְכָאֵי הוּא יְבֻנָה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
קַל בְּנָה, קַל בְּנָה, בְּנָה בֵּיתָךְ בְּקָרוֹב.
חֶסֶד הוּא, טְהוֹר הוּא, יְחִיד הוּא יְבֻנָה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ
בְּקָרוֹב. קַל בְּנָה, קַל בְּנָה, בְּנָה בֵּיתָךְ בְּקָרוֹב.
כְּבִיר הוּא, לְמוֹד הוּא, מְלֵךְ הוּא יְבֻנָה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
קַל בְּנָה, קַל בְּנָה, בְּנָה בֵּיתָךְ בְּקָרוֹב.
נוֹרָא הוּא, סְגִיב הוּא, עֲזוּז הוּא יְבֻנָה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
קַל בְּנָה, קַל בְּנָה, בְּנָה בֵּיתָךְ בְּקָרוֹב.
פּוֹדָה הוּא, צְדִיק הוּא, קְדוּשׁ הוּא יְבֻנָה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ
בְּקָרוֹב. קַל בְּנָה, קַל בְּנָה, בְּנָה בֵּיתָךְ בְּקָרוֹב.
רְחוּם הוּא, שְׂקִיף הוּא, תִּיקִיף הוּא יְבֻנָה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ
בְּקָרוֹב. קַל בְּנָה, קַל בְּנָה, בְּנָה בֵּיתָךְ בְּקָרוֹב.

סְפִירַת פְּלִמָּר

[בחוץ לארץ, באיז שני ש'ל פסח אומרים ספירת פלמאר:]

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
ונצונו על ספירת העמר.

היום יום אחד בעמר.

אָחַד מִי יוֹדֵעַ? אָחַד אֲנִי יוֹדֵעַ: אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרָן.

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרָן.

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ? שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרָן.

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ? אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ: אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרָן.

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ? חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרָן.

שֵׁשׁ מִי יוֹדֵעַ? שֵׁשׁ אֲנִי יוֹדֵעַ: שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרָן.

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ? שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּתָא, שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרָן.

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ? שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּתָא, שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרָן.

תְּשַׁעָה מִי יוֹדֵעַ? תְּשַׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּתָא, שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרָן.

עֲשׂוּרָה מִי יוֹדֵעַ? עֲשׂוּרָה אֲנִי יוֹדֵעַ: עֲשׂוּרָה דְּבַרְיָא, תְּשׁוּעָה יְרַחֵי לְדָהּ, שְׂמוּנָה יְמֵי מִלָּה, שְׂבָעָה יְמֵי שְׂבַתָּא, שְׂשָׁה סְדָרֵי מְשָׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֻקִּינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאָרְץ.

אֶחָד עֲשׂוּר מִי יוֹדֵעַ? אֶחָד עֲשׂוּר אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד עֲשׂוּר כּוֹכְבֵיָא, עֲשׂוּרָה דְּבַרְיָא, תְּשׁוּעָה יְרַחֵי לְדָהּ, שְׂמוּנָה יְמֵי מִלָּה, שְׂבָעָה יְמֵי שְׂבַתָּא, שְׂשָׁה סְדָרֵי מְשָׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֻקִּינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאָרְץ.

שְׁנַיִם עֲשׂוּר מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם עֲשׂוּר אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם עֲשׂוּר שְׂבַטֵיָא, אֶחָד עֲשׂוּר כּוֹכְבֵיָא, עֲשׂוּרָה דְּבַרְיָא, תְּשׁוּעָה יְרַחֵי לְדָהּ, שְׂמוּנָה יְמֵי מִלָּה, שְׂבָעָה יְמֵי שְׂבַתָּא, שְׂשָׁה סְדָרֵי מְשָׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֻקִּינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאָרְץ.

שְׁלֹשָׁה עֲשׂוּר מִי יוֹדֵעַ? שְׁלֹשָׁה עֲשׂוּר אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה עֲשׂוּר מְדֵיָא, שְׁנַיִם עֲשׂוּר שְׂבַטֵיָא, אֶחָד עֲשׂוּר כּוֹכְבֵיָא, עֲשׂוּרָה דְּבַרְיָא, תְּשׁוּעָה יְרַחֵי לְדָהּ, שְׂמוּנָה יְמֵי מִלָּה, שְׂבָעָה יְמֵי שְׂבַתָּא, שְׂשָׁה סְדָרֵי מְשָׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֻקִּינוּ שְׂבַשְׂמִים וּבְאָרְץ.

_____ .8	_____ .1
_____ .9	_____ .2
_____ .10	_____ .3
_____ .11	_____ .4
_____ .12	_____ .5
_____ .13	_____ .6
	_____ .7

חַד גְּדִיָּא

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא שׁוֹנְרָא, וְאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא כֻּלְבָּא, וְנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא חוּטְרָא, וְהִכָּה לְכֻלְבָּא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא נוֹרָא, וְשַׂרְרָה לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכֻלְבָּא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

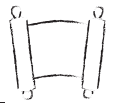
וְאַתָּא מִיָּא, וְכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשַׂרְרָה לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכֻלְבָּא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא תוֹרָא, וְשַׂתָּא לְמִיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשַׂרְרָה לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכֻלְבָּא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא הַשׁוּחַט, וְשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשַׂתָּא לְמִיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשַׂרְרָה לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכֻלְבָּא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְזִי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא מִלְאָף הַמָּוֹת, וְשַׁחַט לְשׁוֹחֵט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשַׁתָּא לְמֵיא, דְּכַבָּה
לְנוֹרָא, דְּשַׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשֵּׁף לְשׁוֹנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבֵּין אַבָּא
בְּתַרֵּי זַוְיָי, חַד גְּדֵיָא, חַד גְּדֵיָא.

וְאַתָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשַׁחַט לְמִלְאָף הַמָּוֹת, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשַׁתָּא
לְמֵיא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשַׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשֵּׁף לְשׁוֹנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדְיָא,
דְּזַבֵּין אַבָּא בְּתַרֵּי זַוְיָי, חַד גְּדֵיָא, חַד גְּדֵיָא.

אַשְׁרֵי הַפְּסָלִים

בִּירוּשָׁלַיִם!

